

King Kong

Imponerende og rørende

Af Jes Nysten

Der er så sandelig sket meget siden den første "King Kong"-film så dagens lys i USA i 1933. Det var midt under depressionen, Empire State Building var opført få år før i New York, og film med rigtig tale var et spændende og forholdsvis nyt fænomen. Det nye og sensationelt overraskende ved filmen dengang kan naturligvis ikke genskabes, for nu kender vi alle historien, og King Kong er på en måde blevet et symbol på det uciviliserede, det monstrøse, det farlige, men også sært dragende.

Peter Jackson har med denne udgave forsøgt at lave en film, der er meget tæt på at være et remake af originalen. Han fortæller selv, at han så filmen første gang som 9-årig og har siden drømt om at lave en nyudgave. Det har taget nogle år, og først efter succesen med "Ringenes herre" har han fået mod - og penge (ca. en milliard kroner!) - til en lave sin drømmefilm. Han har med hele sin filmiske kunnen genskabt et 30'er-look, der er forbløffende tæt på originalen. Selv skuespillet er forsøgt stileret til et lidt teatralisk overtydelig udtryk, som vi kender fra de første talefilm fra Hollywood. Desuden har han genopbygget en tro kopi af New York i mellemkrigsårene. Men det særlige er, at Jackson har været i stand til at fastholde sigtet: at lave en remake og samtidig at forandre (forbedre?!) visse elementer i det oprindelige plot.

Filmens ramme sættes allerede indenfor de første minutter med en hurtig kamerakørsel gennem en ussel zoologisk have i New York med dyr, der mistrives, videre til en meget synlig fattigdom og armod blandt byens udstødte på gader og stræder, og frem til en kunstig opgearret munterhed i byens forlystelsessteder. Depressionens velsignelser og forbandelser. Derefter følger filmen den oprindelige historie, som ikke skal repeteres her, men ses.

Filmen er givet vis for lang, for overfyldt med effekter og mærkværdige dyr og individer, men den er samtidig stærkt underholdende, fyldt med humor og lethed, dybt rørende og med fine selvironiske hip til historiens filmhold, der vil gøre alt – vitterlig alt – for at underholde og tjene penge. Filmens mange civilisationskritiske udfald bliver heller aldrig påklistrede, men helt integreret i historien.

Filmens absolutte kup er karakteristikken af de to hovedfigurer – Ann og Kong: en klar forbedring i forhold til originalens banale stereotyper. Her er Anne en humoristisk og handlekraftig kvinde, der ikke blot skriger i skræk, men som faktisk er i stand til at se en ømhed og "uskyld" i det store bæst. Kong er ikke blot et uforstående monster, men et væsen med følelser og oprigtig omsorg for det sære væsen, han vil beskytte for alt i verden. Afgørende er, at han ikke er endnu en rent computerskabt størrelse: Det er skuespilleren Andy Serkis, som spillede Gollum i "Ringenes herre"), og som her lægger krop og bevægelser til - og gør denne skikkelse så livfuld og betagende. Flere scener mellem de to er ganske hjertegribende, bl.a. en rørende scene, hvor de to legende tumler rundt på isen midt inde i Central Park (med skyldig tak til Bambi), og så selvfølgelig hele den mesterligt filmede scene på toppen af Empire State Building. Man må da have et hjerte af sten, hvis man ikke lader sig både røre og underholde af denne film.

USA 2005 - Instr.: Peter Jackson - Manus: Peter Jackson, Frances Walsh, Philippa Boyens - Medv.: Naomi Watts (Ann Darrow), Jack Black (Carl Denham), Adrien Brody (Jack Driscoll), Andy Serkis (King Kong/Lumpy), Jamie Bell (Jimmy), Kyle Chandler (Bruce Baxter), Colin Hanks (Preston), Evan Parke (Hayes), Thomas Kretschmann (Captain Englehorn) - 188 min. - Dansk biografpremiere: 14. december 2005 - Pressebilleder/Udlejning: UIP - Tilladt for børn over 11 år

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=5577&area=1>

<http://www.eyeforfilm.co.uk/review/king-kong-film-review-by-angus-wolfe-murray>

<http://www.philm.dk/default.asp?CallParam=visfilm&IdParam=2238>